

SEINÄJOEN AMMATTIKORKEAKOULU
SEINÄJOKI UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

Tämä on alkuperäisen artikkelin rinnakkaistallenne (kustantajan versio).

Viite:

Imppola, J. 2021. Kiinalaiset rahaväärennökset, osa 4 : Itsenäisyyden ajan rahojen kopiot. Keräilyuutiset 32 (1), 50 - 55.

Kiinjalaiset rahaväärennökset

osa 4

Itsenäisyyden ajan
rahojen kopiot

Kiinalaisia huijauskopioita on tuotettu myös itsenäisyyden ajan rahoista. Näitä uusia mieliharmeja on ollut netissä (erityisesti Venäjällä) runsaasti tarjolla parin dollarin kappalehintaan. Tunnetuin riesa lienee kiinalainen kopio vuoden 1949 kuparimarkasta. Aito vuoden 1949 kuparimarkka painaa tasan 4,0 grammaa, mutta Kiinan tekeleen paino on noin 3,65 grammaa.

Aidon rahan keskeisin ero väärennöksiin nähden löytyy sen vuosiluvusta, mitä havainnollistaa kuva 2.

Vuoden 1949 kuparimarkka on jo hyvin kauan tunnettu ja erittäin harvinainen raha, joten niitä ei ole käytännössä ikinä kaupan turuilla, toreilla tai netissä ”edulliseen” hintaan. Ja mikä ikävintä, on väärennöksiä myös myyty aitoina!

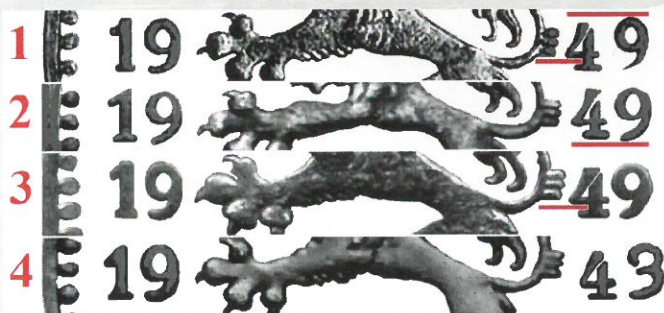

Kuva 3. Aito ja väärä 20 markan raha 1932. Vasemmalla aito raha, alapuolella tekele. Huomatkaa rahojen pettevä samankaltaisuus. Kopioita on kaupan COPY-stanssattuina ja stanssaamattomina versioina. Kuvien yhdistely ja muokkaus Jorma Impkola SeAMK.

Myös 20 markan rahasta vuodelta 1932 on tullut markkinoille pelottavan hyvä kopio. Markkinoilla olevissa kopiorahoissa on joissakin asianmukaisesti COPY-stanssaus, mutta ei todellakaan kaikissa. Kopion halkaisija on tarkalleen sama kuin aidossa eli 31 mm. Pelottavaksi tämän kopion tekee sen varsin hyvä laatu, mutta onneksi yksi pieni ero löytyy.

Kuva 1. Aito 1 markan kupariraha vuodelta 1949 (vasemmalla) sekä kiinalainen kopio (oikealla). Huomaa kopion aitoa paksumpi kulutusreuna sekä ero tunnuspuolen rahapajan johtajan kirjaimessa H. Kopioita on kaupan COPY-stanssattuina ja stanssaamattomina versioina. Kuvien yhdistely ja muokkaus Jorma Impkola SeAMK.

AITO v. 1949 kuparimarkka. Huomaa, että vuosiluvun viimeisen numeron 9 yläosa on ylempänä kuin numeron 4 ja hännän karvat ovat 4:n rungon tasalla.

VÄÄRÄ (kiinalainen) vuoden 1949 kuparimarkka. Huomaa, että vuosiluvun viimeisen numeron 9 alaosa on hieman alempana kuin numero 4.

VÄÄRÄ (ilmeisesti) v. 1949 kuparimarkka. Huomaa, että leijonan hännän karvat ovat ylempänä kuin nro: 4 rungon alaosa. Myös numerot 4 ja 9 ovat ”pulskia”.

VERTAILUN VUOKSI vuoden 1943 kuparimarkka. Rahassa on miekan kahvan alla kirjain S, kun vuoden 1949 rahassa on H.

Kuva 2. Aidon ja väärin 1 markan kuparirahojen vuosilukujen 19 49 yksityiskohtien vertailua. Ylinnä numerolla 1 aidon rahan, sen alla numerolla 2 kiinalaisen väärennöksen sekä numerolla 3 vanhemman (ilmeisesti kotimaisen) erittäin tarkan väärennöksen vuosiluku. Huomatkaa punaisten havainneviivojen korostama ero numeroiden 4 ja 9 sijainneissa. Aidon numeron 9 alaosa on kärjestään terävä, kun taas väärennöksessä alaosa on pyöreä. Mukana on lisäksi vuoden 1943 kuparimarkan vuosiluku (numerolla 4), jonka viimeistä numeroa erehdyttään usein luulemaan numeroksi 9. Kuvien yhdistely ja muokkaus Jorma Impkola SeAMK.

Kuva 4. Aidon ja väärän 20 markan rahan vuosilukujen 19 32 yksityiskohtien vertailua. Ylinnä aidon rahan, alinna tekeleen vuosiluku. Huomatkaa punaisten havainneympyröiden korostama ero oikean puolimmaisesta vuosiluvun loppuosan numeron 2 ylälenkissä. Aidossa ei lenkin päässä ole pal-lukkaa, mikä tekeleessä on. Kuvien yhdistely ja muokkaus Jorma Impola SeAMK.

Myös hopeiset rahat ovat olleet kiinaisten kopiotehtailijoiden kiinnostuksen kohteina. 200 markan rahasta mallia 1958 S on ”iloksemme” tullut etten sanoisi humoristisen kömpelö kopio.

500 markan olympiarahaa vuodelta 1951 on myös väärennetty. Vertailtaessa aitoa ja kopioitua 500 markan olympiarahaa vuodelta 1951 on pakko todeta, että kopioiden arvo- ja tunnuspuolet ovat

varsin hyvää laatua. Vain pieni ero arvo-puolen tekstin jakavissa ruusukkeissa paljastaa väärennoksen. Mutta vain vilkaisu rahan reunaan kertoo, onko kyseessä aito vaiko kiinalaisten tekemä raha – aidossa rahassa on toistuvana kuviointina kalevalaiset kädet, kun taas kopioissa on rihlattu reuna.

Vuoden 1951 ja 1952 olympiarahoista tunnetaan myös niin sanottu Libano-

nin väärennös, joka eroaa aidosta vain reunan kalevalaisten käsien osalta, jotka ovat Libanonin väärennöksessä väärin päin, eli alkuperäisten peilikuvia. Mielenkiintoiseksi 500 markan vuoden 1951 Libanonin väärennoksen tekee se, että sen keräilyarvo on noin 2 000 €, mikä on huikea hinta aidon hintaan, joka on noin 150 €. Myös vuoden 1952 olympiarahan Libanonin väärennös on erittäin harvinaisen ja kallis.

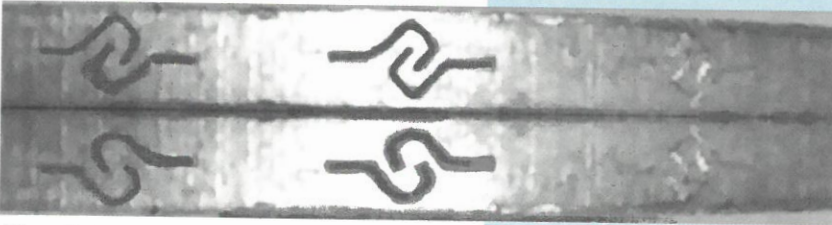
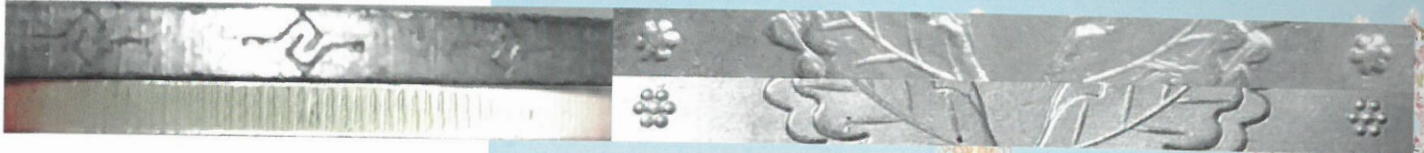

Kuva 6. Aito ja väärä 500 markan olympiaraha vuodelta 1951. Ylinnä aito raha, alinna kiinalainen kopio. Huomatkaa rahojen pettävä samankaltaisuus. Kopioita on kaupan COPY-stanssattuina ja stanssaamattomina versioina. Kuvien yhdistely ja muokkaus Jorma Impola SeAMK.

Kuva 5. Aito ja väärä 200 markan raha 1958 S. Ylinnä aito raha, alinna tekele. Huomatkaa kopion onneton laatu, erityisesti kirjainten ja numeroiden ”pulleus” ja epätarkkuus aitoihin verrattuna. Erityisen helpoksi kopion tunnistamisen tekee se, että sen rahamestarin tunnuskirjain on ihan tavallinen S, kun se aidossa on kaunokirjoitus-S. Punaiset havainnepallot ja arvo- ja tunnuspuolten väliin kuvatuista havainnekirjaimista ero selviää hyvin. Kopioita on kaupan COPY-stanssattuina ja stanssaamattomina versioina. Kuvien yhdistely ja muokkaus Jorma Impola SeAMK.

Kuva 7. Aidon ja kiinalaisten kopioiman vuoden 1951 500 markan olympiarahan yksityiskohtien vertailua. Ylinnä yksityiskohtia aidosta rahasta, alinna kopiosta. Arvopuolen ruusukkeiden pallot ovat aidossa rahassa sulautuneet yhdeksi kokonaisuudeksi, kun taas kopiorahan ruusukkeiden pallot ovat erillään. Kuvien yhdistely ja muokkaus Jorma Impola SeAMK.

Kuva 8. Aidon rahan (ylinnä) sekä Libanonin väärennöksen (alinna) reunakuvioiden vertailua. Kuvien yhdistely ja muokkaus Jorma Impola SeAMK.

Eikä tälläkään kertaa kahta ilman kolmatta. Myös 1000 markan juhlaraha vuodelta 1960 on saanut kiinalaiset kopioitehtailijat aktiivisiksi.

Kuva 9. Aito ja väärä 500 markan juhlaraha vuodelta 1960. Vasemmalla aito raha, oikealla kopio. Huomatkaa kopion onneton laatu, erityisesti kirjainten ja numeroiden "pulleus" ja epätarkkuus aitoihin verrattuna. Mitään muuta yksittäistä tunnistustekijää, kuin huono laatu, ei aidon ja tekeleen välillä ole. Kopioita on kaupan COPY-stansattui-
na ja stanssaamattomina versioina. Kuvien yhdistely ja muokkaus Jorma Impola SeAMK.

Kuva 10. Aito ja väärä 100 markan kultaraha vuodelta 1926. Ylinnä aito raha, alinna kopio. Huomatkaa kopion heikompi laatu, erityisesti kirjainten ja numeroiden ”pulleus” ja epätarkkuus aitoihin verrattuna. Myös arvo puolen kuusenoksat ja molempien puolten teksti ovat kopiorahassa reunaan nähden aitoa lähempänä. Tämä johtunee siitä, että kopion valmistuksessa on käytetty muokattuja 200 markan arvo- ja tunnuspuolten meistejä. Tämän huomaa erityisesti kuusenoksakuvioiden alaosista. Kopioita on myös saatavana kullattuina. Kopioita on kaupan COPY-stanssattuina ja stanssaamattomina versioina. Kuvien yhdistely ja muokkaus Jorma Imppola SeAMK.

Myös vuoden 1926 100 ja 200 markan kultarahat ovat saaneet omat kopionsa. Koska kopiot eivät ole kultaa, vaan korkeintaan kullattuja, ei tunnistaminen siltä osin ole vaikeaa. Johtuen kullan korkeasta ominaispainosta ovat tekeleet tyypillisesti liian paksuja ja alipainoisia aitoihin verrattuna. Aito 100 markan kultaraha vuodelta 1926 painaa 4,21 grammaa ja sen halkaisija on 18,5 mm. Aito 200 markan kultaraha vuodelta 1926 painaa 8,42 grammaa ja sen halkaisija on 22,5 mm. 200 markan kopioraha painaa noin 6,2 grammaa ja sen halkaisija on 20,5 mm ja kopio on myös aitoa huomattavasti paksumpi.

Kuva 11. Aito ja väärä 200 markan kultaraha vuodelta 1926. Ylinnä aito raha, alinna kopio. Huomatkaa kopion heikompi laatu, erityisesti kirjainten ja numeroiden "pulleus" ja epätarkkuus aitoihin verrattuna. Kopioita on myös saatavana kullattuina. Kopioita on kaupan COPY-stanssattuina ja stanssaamattomina versioina. Kuvien yhdistely ja muokkaus Jorma Impola SeAMK.

Edellä mainittujen osin vaarallistenkin kopiorahojen lisäksi ovat kiinalaiset tuottaneet iloksemme ainakin väärennetyn 50 pennin rahan vuodelta 1940 ja väärennetyn 5 markan rahan vuodelta 1953, jotka on valmistettu jonkinlaisesta pronssin kaltaisesta metallista. 50-pennisen tekemisessä ei oikein ole taloudellisesta mieltä, eikä pronssin värinen 5-markkainen vuodelta 1953 sekään vakuuta. Siispä en niihin tällä kertaa sen enempää viitsi paneutua.

Jorma J. Impola

Kuva 12. Aidon ja väärän vuoden 1926 100 markan ja 200 markan kultarahojen arvo puoltien yksityiskohtien vertailua. Vasemmalla yksityiskohtia aidoista rahasta, oikealla kopiorahoista. 100 markan rahojen välillä on isoja eroja kuusenoksien tyvissä ja sanan MARKKAA asemoinnissa; 200 markan rahojen erot liittyvät lähinnä kirjainten ja kuvioiden terävyyteen. Ilmeisesti 100 markan kopio on tehty hyödyntämällä 200 markan kopion meistejä, jotka on skaalattu hieman pienempään kokoon. Kuvien yhdistely ja muokkaus Jorma Impola SeAMK.